

[Ebba Strange.]

forældre og kommuner ikke udarbejdet af rabiate pædagoger, men af helt almindelige mennesker i dette land, der ofte i en menneskealder har arbejdet på at forbedre vilkårene for de børn, der vokser op i dette samfund. Det er gjort uden en øres fortjeneste; det være også sagt til personer i denne sal, der har en opfattelse af, at mennesker faktisk kun handler ud fra profitmotiver.

Hvor stort et indtryk har så disse rapporter gjort? Skal jeg vurdere efter nogle af udtalelserne i dag, må jeg konkludere, at man stadig væk heller ikke tror på de lægerapporter, vi fik på Marienborg; man tror stadig væk, at de mennesker politiserer. Man vil på en eller anden måde ikke forstå, at der kan ligge et hæderligt motiv bagved, der har noget at gøre med, at man ønsker at skabe bedre vilkår for børnene i dette samfund. Det er et vanskeligt samfund at vokse op i for småbørn: trafikken er forøget, bykoncentrationerne er forøget, påvirkningerne fra alle mulige massemedier er forøget, det er svært at være barn, det er svært at være forældre. Forældrene er i en presset arbejdsmæssig situation. Denne presede arbejdsmæssige situation smitter af på familielivet derhjemme. Forældrene synes, det er svært at opdrage børn i dette land, forældrene oplever, at de har brug for den støtte, som en god daginstitution kan give til deres opdragelse. Når jeg hører fru Gerda Møller sige, at pædagogerne vil tage børnene fra hjemmet; må jeg slå fast, at jeg aldrig nogen sinde har hørt en pædagog, der ikke sagde, at opdragelsen i daginstitutionerne skal foregå i samarbejde med hjemmene. Vi vil ikke erstatte børnenes hjem, vi vil give dem den støtte, som masser af hjem oplever de har brug for, og i et samarbejde vil vi prøve at skabe gode vilkår for børnene.

Nu sidst har en gruppe forældre oven i købet rejst sagen for ombudsmanden, og det bliver interessant at se, hvad ombudsmanden svarer.

Jeg er stadig væk chokeret over, at socialministeren, der faktisk var imod de besparelser, der blev vedtaget ved finansforslagsafstemningerne i fjor, selv efter modtagelsen af kommunerapporterne konkluderer, at hun anser grundnormeringerne for forsvarlige. Jeg er chokeret, for det er ikke i over-

ensstemmelse med de rapporter, vi får ind, socialminister. Jeg er klar over, der er brug for dispensationer, og jeg er glad for, at man har udvidet dispensationsordningen til også at omfatte dispensationer for adfærdsvanskelige og handicappede børn — det har ikke tidligere været tilfældet. Men det er stadig væk grundnormeringerne, der ikke er forsvarlige, og derfor er vi ikke færdige med diskussionen med det forlig, der er indgået her i går. Jeg vil tillade mig at citere fra en af kommunerapporterne, det er min egen hjemkommune, Århus kommune, der skriver:

„De rent pasningsmæssige funktioner vil fortsat stort set kunne tilgodeses. Hertil kommer alt efter en prioritering, at en del af aktiviteterne, som går på barnets udvikling og opdragelse, også vil kunne tilgodeses en del. For atypiske institutioners og vuggestuernes vedkommende er der dog ikke normeret tilstrækkeligt personale til at opfylde de rent pasningsmæssige forpligtelser.“

Så har man altså sprunget let hen over, at vi ved, at børnene har brug for udviklende aktiviteter ved siden af de pasningsmæssige forhold. Århus kommune fortsætter:

„Tilbage står, at det er kommunens opfattelse, at en meget væsentlig del af disse aktiviteter ikke vil kunne indgå som et naturligt led i det daglige arbejde, hvilket igen på længere sigt medfører alvorlige konsekvenser for daginstitutionernes forebyggende virksomhed.“

Det har ikke noget med dispensationer at gøre, det har noget med grundnormeringer at gøre.

Nu kan man naturligvis indvende, at forældre ligesom personale er interessegrupper, der meler deres egen kage og siger: vi vil gøre det så godt som muligt for vores egne børn, og så er vi i øvrigt ligeglade med de andre børn. Det kan man ikke skyde kommunerne i skoene, for de skal stå til regnskab over for deres skatteborgere, lige så vel som folketinget skal.

Jeg mener, det er dette høje ting, der handler uansvarligt, fordi man gennemfører nedskæringer, uden at man har haft en grundig planlægning af hele dette område, uden at man har drøftet, hvad det egentlig er, vi vil med vores børn i dette land.

Seierup-rapporten er flere gange blevet